

Усій Україні...

(Закінчення зі стор. 2)

розділ монографії про долю літературної спадщини поета. Завдяки важким зусиллям його дітей, Ростислава, Наталки, Софії, і брата Льва, збережено у критичний воєнний час життєвий дорібок Лепкого — книжки, рукописи, листування, малюнки, й усе це в 14-ти скриньках перевезено в 1949 році до ЗСА. Далішим призначенням творчої спадщини Б. Лепкого зайнявся його племінник, д-р Роман Смик, який передав архів поета на постійне збереження у книгозбірні НТШ в Нью-Йорку. Разом зі своєю дружиною, св. п. Лідією з Кожушків, д-р Смик улаштував оригінальну пересувну виставку Лепкіани в ЗСА й Канаді, що знайоми-

ла нашу суспільність із різними аспектами особистості Лепкого й його літературної й суспільної діяльності. Романові Смиків завдячуємо теж появу монографії Сивіцького, що відкриває очі нашим землякам-придніпрянцям на невідомі їм досі рідну культурну велич. Із сумом доводиться ствердити, що слашний автор безсмертних „Журавлів“, повістей „Мазепа“, „Сотниківна“, „Крутиж“, „Під тихий вечір“, популярної збірки „Під ялинку“, „Казки мого життя“ — все це не адостоївся власного місця вічного супочинку, яке розділює з польською родиною на чужині. Наші громадяни по цей і той бік Збруча справді заборговані супроти їхнього геніального речника в літературі.

ШАНОВНІ БАТЬКИ! ДБАЙТЕ, ЩОБ ВАШІ ДІТИ НЕ ЗАБУЛИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ „ВЕСЕЛКА“, ВІН ДОПОМОЖЕ ВАМ!

Український Музичний Інститут Америки Відділ Нью Йорк

ШКІЛЬНИЙ РІК 1993/94

Початок навчання: субота, 25-го вересня 1993 р.
ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ І ВЧИТЕЛІ:

Фортепіан:	Томас Гриньків	(212) 724-0102
Галина Мірошинченко-Кузьма	(212) 254-8943	
Соня Шерф	(201) 778-3527	
Роберт Дурсо	(215) 893-0542	
Скрипка: Рафал Венке	(201) 762-0756	
Віолончель: Нестор Цибілістий	(212) 595-6074	
Сольо-спів:	Андрій Добрянський	(212) 595-3429
Лорейн Фултон-Корсон	(201) 635-9404	
Оксана Харук	(201) 833-1058	

РІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Неділя, 3-го жовтня 1993 року
Від 12-ої опівдні до 5-ої веч.
Менор Джуніор коледж
Факс Чейс і Форрест авеню
Дженкінтан, Па.

- Покази майстрів мистецтва
- Традиційна народна ноша
- Виставка мистецьких виробів
- Програми народних танців, музики і пісень
- „Ярмарок“ — продаж народних виробів
- Смачні страви; голубці, вареники, ковбаса

По інформації просимо телефонувати на число (215) 884-2215

Вступ: для дорослих \$4.00, для дітей до 12 років \$1.00

ЗВЕРНЕННЯ

ПІД ПАТРОНАТОМ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ і завдяки щедрій фінансовій допомозі українських патріотів і організацій на чолі із ШЕВЧЕНКІВСЬКОЮ ФУНДАЦІЄЮ з Вініпегу в Канаді

ПРОДОВЖУЄМО

будову комплексу-пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові. На постаменті пам'ятника біля статуї поета, інаугурованої 24-го серпня 1992 р. стоїтиме монументальна ХВИЛЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ, заввишки 15 і завширшки 8 метрів. На її обох сторонах будуть зображені в рельєфі найважливіші постаті і події із національного і культурного відродження нашого народу. Завершуватиме цю ХВИЛЮ образ ПРЕСВЯТОГО БОГОРОДИЦІ, патронки України. ХВИЛЯ відлита в бронзі, важитиме коло 20.000 кг.

ЦЕ БУДЕ ВЕЛИЧАВИЙ І ТРИВАЛИЙ ДАР УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ ДЛЯ ЛЬВОВА! ТОМУ, ЩО НАШІ ФОНДИ ВИЧЕРПУЮТЬСЯ, ЗВЕРТАЄМОСЯ ДО ВАС, А ГОЛОВНО ДО ВСІХ, ЩО ЦЕ НЕ ВКЛЮЧИЛИСЯ СВОЄЮ ПОЖЕРТВОЮ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦЬОГО ПРОЄКТУ, З ГАРЯЧИМ ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ НАМ ВАШИМИ ШЕДРИМИ ДАТКАМИ докінчити цю монументальну будову, щоб недалеко від пам'ятника польському поетові А. Міцкевичеві, стояв в центрі міста Львова не менш величавий пам'ятник КОБЗАРЕВІ УКРАЇНИ.

Імена і прізвища всіх жертводавців та організацій будуть поміщені на ПРОПАМ'ЯТНИХ ТАБЛИЦЯХ біля статуї поета в такому порядку: ПОЧИНІСНІ ФУНДАТОРИ — \$2.000, МЕЦЕНАТИ — \$1.000, ПАТРОНИ — \$500, ДОБРОДІІ — \$250, СПОНЗОРИ — \$100. Всі жертводавці від \$25 і більше одержать посвідчення про податковий ціль, а жертводавці \$1.000 і більше одержать також даром відлиту в бронзі мініятуру статуї поета. Досюгочасні жертводавці можуть своєю додатковою пожертвою підвищити свою категорію на ПРОПАМ'ЯТНИХ ТАБЛИЦЯХ. Всі ПРОПАМ'ЯТНІ ТАБЛИЦІ будуть відкриті під час інаугурації комплексу пам'ятника.

Листи з пожертвами просимо присилати на:

UKRAINIAN COMMITTEE
For Taras Shevchenko Monument in Lviv
2150 Bloor Street W. West, Suite 96-A, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Чеки просимо виписувати на: T. Shevchenko Monument in Lviv
ВСІМ ШАНОВНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ НАША ШИРА ДЯКА.

Торонто - Нью Йорк, вересень 1993

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
ПІД ПАТРОНАТОМ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ:

Д-р Василь Іванюцький, голова
Тел.: (416) 238-4407

о. Василь Цибілістий, ЧСВВ, секретар
Тел.: (416) 742-1632

Роман Грициня, скарбник
Тел.: (416) 768-1117

Валентина Родик, секретар
Тел.: (416) 255-8604

Від 25-го липня до 7-го серпня цього року на Волині, біля села Кутянки, в Шумському районі Тернопільської області, відбулися три із чотирьох пластових вишкільних таборів: „Школа Булавних“ та „Золота Булава“ — для юнаків і юначок. („Лісова Школа“ відбулася в Карпатах). На Волині таборували ми в чудовому старому дубовому та смерековому лісі, біля бази (відпочинкової оселі), куди колись партійна номенклатура приїжджала на відпочинок. З початком літа там відбувався табір для групи молоді з центральної частини України. Під час нашого перебування будинки були до наших послуг, хоч ми їх мінімально вживали.

Плянування таборів розпочалося ще на ЮМІЗ-92 в ЗСА з домовленням між Оксаною Куриш (станічною в Тернополі) та Наталкою Літковець з Рівного. Більш детальні пляни створилися восени, коли я і Орест Джулинський були в Україні. Тернопільська станіція зайнялася організуванням бази, харчів, виїзду, автобусів, бензину, авта з водієм (позичене від Руху в Тернополі до нашого вжитку під час таборів), інтенданта, лікаря, рятівника, трьох інструкторів-мандрівників, які рівночасно допомагали сторожити, коли було потрібно. Треба зазначити, що Тернопіль вив'язався дуже добре із свого завдання, тим більше, що в Україні є проблеми з поштою, телефонами, бензином, виїздом і доставою харчів. Також треба було роздобути фонди, бо оплата від батьків (10.000 купонів і то не від всіх) покрила лише малу частину видатків. Учасники часто заважували, що харч був здоровий, смачний і його не бракувало. Організатори також подбали про додатковий виїзд для тих, що його не мали. На загальній молоді мала виїзд, але дуже „сорокати“ і на сльоту (а ми її трохи мали) не відповідний. Дещо з виїзду ми привезли з Канади, наприклад, компаси, ліхтарки, рольку пластику (придалася накривати промакальний шатра), папери, олівці, фарби тощо. Приємно було побачити, як молодь оцінювала кожний аркуш паперу і кожну ручку. Ніколи ніхто не забув щось віддати.

Учасників і провід з Ук-

Пластові вишкільні табори України



Учасники табору „Золота Булава“ в Україні.



Учасники табору „Золота Булава“ в Україні.



Члени „Золотої Булави“ в Україні в часі гутірки.

раїні організували Оксана Куриш і Святослав Сурма на „Золоту Булаву“, а Наталка Літковецька — на „Школу Булавних“. Програми трьох вишкільних таборів були такими як їх випрацьовано продовж років в діаспорі.

„ШКОЛА БУЛАВНИХ“

На вишкільній „Школі Булавних“ було 12 учасниць із Львова, Тернополя, Івано-Франківського і Польщі, у віці 18 до 23 років. Всі вони провадять виховну працю по своїх станіцях. Членів проводу було сім: Наталка Літковець з Рівного, командант, Оксана Лабунська, Марта Мадич і Віра Ладінік з Львова. Ірина Зузук з Івано-Франківського, Катруся Гарас з Канади і Мотря Кузич з ЗСА. Допомогали з програмою Орест Гарас з Канади і я. Всі члени проводу були абсолютними „Школи Булавних“.

Табір перейшов успішно. Учасники бралися з ентузіазмом до праці і висловлювали задоволення, що багато скористали. Найбільший вклад подруг з діаспори, в опінії командантки — це впровадження товариського способу передавання

знання. Всі верталися домі з ентузіазмом до праці.

„ЗОЛОТА БУЛАВА“

На вишкільних таборах „Золота Булава“ було 25 юначок (3 з Польщі) і 31 юнаків (3 з Польщі і 3 з Канади) у віці від 14 до 17 років. З України молодь приїхала з 18 міст, включаючи Кривий Ріг, Донецьк та Симферопіль. Членів проводу було 6 з Канади (Таня і Орест Джулинські, команданти, Ганя Шиптур, Владко Дашко, Ксеня Мариняк, Данило Даревич) і 8 з України (Оксана Куриш з Тернополя і Святослав Сурма з Дрогобича, заступники командантів, Рома Найденко зі Стрия, Оля Капись з Рівного, Оля Білінська з

Товстого, Олесь Рокіцький з Тернополя, Андрій Колос зі Житомира, Богдан Місюга з Івано-Франківського).

Ціль табору — переконати молодь у високій вартості пластового світогляду та підходу до життя, поглибити розуміння самовиховання і принципів провідництва, та дати молоді нагоду розвивати свої провідницькі цілі. Це юнацтво мало нагоду робити, плянуючи і виконуючи велику частину пластових зайнять після вказівок виховників і інструкторів.

Особливо цікаво вийшли гутірки з молоддю. Знання мови та вміння висловитися робить велику різницю, коли порівняти з діаспорою. Але зацікавлення

молоді також маркантне. Молодь із захопленням дискутувала про обов'язки супроти Бога, України, інших чи себе, або про поняття самовиховання, самодисципліни чи демократичного провідництва. Цікавий був дебат на тему „Україні потрібна революція“. Також помітна спонтанність на ватрах — головню у дівчат.

Не можна забути і про довкілля. Ми таборували на землі, де творила Леся Українка. Молодь радо читала та співала її поезію. А на прогульці до Музею „Штаб УПА Північ“, молоді сама створили молитви і вірші, які ми святочно виголосили на могилах героїв. На ватрі відіграли свою драму з нагоди другої річниці незалежності. Незабутніми також були гості — дві членки УПА, які виступили зі своїми споминами.

Варто згадати і про інших гостей. Нас відвідували представники львівської і районної влади і міліції, лісничі, і навіть обласний представник президента Л. Кравчука.

На кінець табору команданти з Канади символічно передали булави своїм заступникам з України. Після табору ми всі переїхали до Львова і взяли участь в одноденних святкуваннях з нагоди 80-річчя Пласту. Виховники з Канади верталися додому з почуттям успіху — ми мали нагоду спілкуватися з групою цікавої молоді і відданою групою виховників. Очевидно, це була вибрана група і напевно не віддзеркалювала загалу, але як існують такі позитивні члени, як ті, що ми з ними таборували. Пласт в Україні, без сумніву, буде розвиватися.

Таня Джулинська

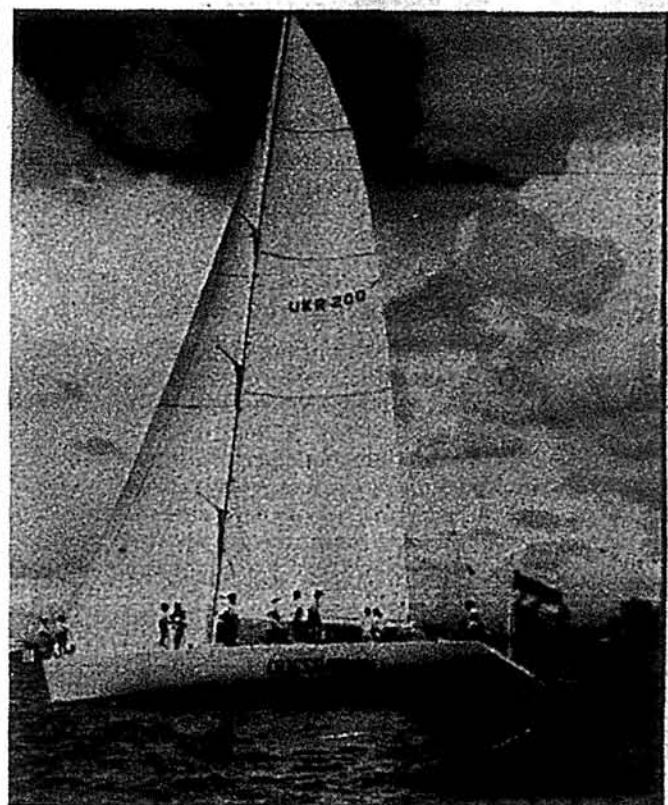
Щасливої плавби „Одеса“!

Минуло шестимісячне перебування вітрильника „Одеса“ в пристані Гарбор Айленд, Тампа, Флориди. Капітан Анатолій Верба зі залогою при допомозі американських приятелів невпинно працювали при будові вітрильника. Прийшов день 1-го вересня, день прощання і відливу в напрямі Маямі, де ностерпеливо чекала група українців, і далі до Англії, щоб взяти участь в морських перегонах Вітбреда. Прощати „Одеса“ прийшли приятелі-ентузіасты спорту з Тампи та передали для залогі харчі і медикаменти. Мирон Заліпський — член Колітегу Допомоги Україні в Ст. Пітерсбурзі, Флориди, передав капітанові і морякам від громади рахунки і решту зібраних грошей (разом 4,147 дол) на покриття коштів.

Під звуки гімнів американського і українського „Одеса“ напняла вітрила,

представник Торговельної палати побажав капітанові і залозі вітрильника щасливої плавби і вручив від міста Тампи плякету. Капітан А. Верба подякував американським і українським друзям за велику поміч, гостинність та опіку. Він сам перед двома днями мав нещасний випадок при праці, кусок металю попав йому в око, але негайна лікарська поміч, завдяки Марії Дідушок — Менендес, охоронила око. Останні прощальні слова, обійми і стискання рук при звуках української пісні, що лунала через голосники в присутності чисельних репортерів і телевізійних камер вітрильник „Одеса“ під американським і українським прапорами поволі відпливав. Залишені в пристані приятелі зі сльозами в очах, але з гордістю, прощали український вітрильник в далеку дорогу.

О. Ф.



„Одеса“ відпливає

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

СВ. П. МИСТЦЯ МИХАЙЛА МОРОЗА

27-го вересня 1993 року
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

о год. 10-й ранку в церкві св. Трійці,
Статен Айленд, Н. Й.;
в церкві св. Юра, Нью Йорк;
в монастирі св. Йосафата, Глен Ков, Н. Й.;
в катедрі св. Юра, Львів;
в церкві св. Софії, Рим;
в церкві св. Володимира, Париж;
в родинному селі Пліхів, Бережани;
в Космачі, Гуцульщина.

Про молитви за душу нашого найдорожчого просить:
дружина — ІРИНА
син — ІГОР

У Сороковий день відходу у вічність
бл. п.
Остапа Савчинського
- „Медведа“

пл. СЕНІОРА ЧЛЕНА ЗАГОНУ „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в суботу, 25-го вересня 1993 р.
в церквах:

Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., о год. 9-й ранку;
у Львові в церкві св. Юра;
в Чикаго, Ілл. в церкві свв. Володимира і Ольги.

Про молитви, за спокій душі покійного, в цей день просить

РОДИНА

УКРАЇНСЬКА
СВІТЛИЧКА
ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ
ДИТИНУ!

Відкритий...

(Закінчення зі стор. 2)

— навіщо орендувати те, що за рішенням Верховної Ради Російської Федерації належить Росії? І вже бо-дай задля цього маємо підтримати пропозицію стосовно оренди: що не вигідно Хасбулатову, те вигідно нам. Це відразу б заспокоїло кримчан — предмет самої суперечки перестав існувати. Та й що поганого в оренді? Розмови про чужі кораблі в нашій гавані виглядають вельми наївно. Адже ж ми знаємо, що вони все одно там стоять, скільки б ми не протестували. Чи, може, розпочнемо війну з Росією за Севастополь? Коли виникають такі конфлікти, хтось повинен бути розумніший. Якщо ми прийнемо ви-сезгадані рішення, еконо-

мічний союз перестане бути для нас актуальним: Україна отримає змогу самостійно вирішити свої економічні проблеми. Але це не означає, що я закликаю до самоізоляції — нам потрібен буде не союз, а щось схоже на спільний ринок. Наші товари ще довго будуть конкурентноспроможні лише в межах СНД. Корисно також домагатися асоційованого членства. І зовсім інакше усе це виглядатиме, якщо весь комплекс севастопільських проблем (фльота і база) Верховна Рада України заблюкує: тоді нам залишиться одна дорога — в колоніальне ярмо. Бо ми вміємо тільки міняти Уряд, але не вміємо тверезо мислити. Ми вимагаємо від Уряду того, чого й сам Господь не здатний нам дати: скасувати закон збереження й перетворення енергії.

У понеділок, 9-го серпня, українську дільницю Чикаго відвідав касир стейту Ілліной Патрик Квін у супроводі спеціального асистента Клавдія Вокера і радника д-ра Миколи Домашевського; а також представників Етнічного Комітету Приятелів Патрика Квіна — голови Майкла Войшка та заступника мгра Василя Домашевського.

Спершу вони зайшли до будинку Т-ва „Самопоміч“, до зали, де щодня сеньйори користаються з обідів програми Голден Дайнерс Клуб. Гостей привітала завідувача Оля Бережан, а касир П. Квін цікавився функціонуванням згаданої програми, ставив питання старшим людям і з увагою прислухався до їх проблем. Він сказав, що йому „лежить на серці“ справа допомоги сеньйорам, зокрема, щоб і далі добре функціонувала доставка обідів у цій програмі.

Потім гості перейшли до будинку побіч, де містяться осідки Української Федеральної Каси „Самопоміч“, діяльність якої високо цінилась у стейті Ілліной. Тут відбулася коротка спільна конференція — виміна думок і поглядів. Це була ще і зустріч, бо прийшли і деякі представники громади, настоятелі і отці українських церков: з православного собору св. Володимира — о. Павло Кравчук і о. Микола Черв'ятюк, а від церкви св. Володимира і Ольги — о. настоятель Іван Кротець. Касу репрезентували президент Роман Мицик, ексекютивний директор і касир Богдан Ватраль, керівник бюро Уляна Гриневич і організаційний референт Павло Олексюк. Після привітань президента Р. Мицика і ексекютивного директора Б. Ватраля виступив гість П. Квін. Він назвав українську кооперативну фінансову установу „однією з найкращих фінансових установ у стейті Ілліной“. „Ми ставимо її за приклад, — сказав П. Квін, — і сьогодні я вкладаю до так добре веденої інституції, доповнюючи існуючий вже наш депозит, суму 3 мільйони доларів“.

Фінансові контакти з касою „Самопоміч“ розпочалися кілька років тому, ще за попереднього касира стейту Джеррі Косентіно. З того часу розпочалося зацікавлення нашою фінансовою установою і складення депозитів в цьому ж „кооперативному банку“, як названо у діловій кореспонденції зі стейту. З цього простий висновок: якби українська фінансова інституція не була сильною, добре веденою, не показувала б послідовного росту, не було б і цих депозитів. Це головна і перша передумова взаємних контактів. Напевно, також велике значення має факт, що в стейтовому уряді працюють українці, згадані тут Домашевські, які вміло спрямовують увагу високих представників стейту на справи української етнічної групи. Це гарний приклад правильного підходу і розуміння, як допомагати своїй громаді.

Ірина Камінська

Перспективні двосторонні контакти



Гості в залі зі сеньйорами. На першому плані зліва: д-р М. Домашевський, касир стейту П. Квін, мгр В. Домашевський, на другому плані асистент К. Вокер, збоку О. Бережан і деякі сеньйори.



В конференційній залі каси „Самопоміч“ (зліва): касир П. Квін, Б. Ватраль, П. Олексюк, М. Домашевський, К. Вокер.

Пам'ятник жертвам голоду 1933 року коло Чикаго

Шістдесят років тому в Україні лютував страшний голод, штучно створений московсько-комуністичним режимом, від якого вмерло понад сім мільйонів українських селян.

Десять років тому при українській православної парафії св. Андрія, яка спорудила нову церкву в Блумінгдлі коло Чикаго, виникла ідея побудувати пам'ятник жертвам голоду. Почали збирати гроші, виділили місце коло церкви, поставили дерев'яний хрест. В цьому році створили громадський комітет, щоб закінчити розпочату справу. Комітет, який очолює Іван Деркач, звернувся до ряду скульпторів. У конкурсі побудови пам'ятника взяли участь Микола Голодик, Іван Яців, Катерина Нимирів, Анатолій Куш, Орест Яворський та Юрій Зяць. Громадський комітет вибрав проект скульптора Анатолія Куша з України, який тепер перебуває в Чикаго. Пам'ятник складатиметься з хреста з терновим вінком на ньому, в підніжжі якого буде бронзова постаць засмученої матері з дитиною на колінах. Висота пам'ятника — коло 15 футів. Побудова його коштуватиме коло 50 тисяч доларів. До цього часу зібрано половину потрібних фондів.

Комітет звертається до українського громадянства з проською допомогти поставити ще в цьому році

пам'ятник. Відкрито conto в касі „Самопоміч“ та банку „Певність“ у Чикаго. Також можна скласти пожертву членам комітету, якими є Іван Деркач, Іван Козацький, Іван Тригубчук, Микола Мищенко, Олексій Коновал, Орест Бараник, Володимир Братків та інші. Щоб пожертви були звільнені від податку, чеки треба виписувати на: St. Andrew's Church, і вислати поштою на адресу: Committee for Commemoration, 10561 Palos West Dr., Palos Park, Ill. 60464.

Н.Н.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

NOTICE OF SEMI-ANNUAL U.N.A. BRANCH 325 MEETING. To be held Thursday, September 30, 1993, 5 P.M. at the office of Branch Secretary, 240 East 6th Street, New York, N.Y. 10003. Barbara Chupa, Secretary

В ПОНЕДІЛОК, 13-ГО ВЕРЕСНЯ, хорватські серби розпочали збройний наступ на місто Карловац, обстрілявши його ракетами і мінами. Ці дії сербів є відповіддю на захоплення хорватами двох сіл в районі міста Госпіча. Спостерігачі остерігають, що мова йде не про локальну сутичку, а про відновлення війни: конфронтація має місце вздовж усього кордону між сербами і хорватами.

ПОШУКУЄМО ЧОЛОВІКА ДО ПРАЦІ В БУДИНКУ

Робота включає чищення будинку і легка справа. Помешкання на місці (Нью Йорк)

Тел.: 1 (718) 459-1651

Народна книжка НАЙКРАЩІ ПІСНІ УКРАЇНИ

Упорядник М. Шевченко
Редактор В. Коваль
Художник Г. Лукива

Українське бюро пропаганди художньої літератури СПУ „Майдан“, Київ, 1992, з Київської книжкової фабрики, стор. 263. Тверда оправа, ціна 6.00 дол.

У виданні зібрані найпопулярніші нині українські пісні, що творилися впродовж усієї історії нашого народу.

Можна набити у книгарні „СВОБОДА“.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані доплатити до ціни 6% продажного податку.

УВАГА!

УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні повідомлення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА“

приймаються тільки до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

Чи ви вже спробували пити „Столову“?

(Закінчення зі стор. 1)

креслимо на кожному кроці, є краща та дешевша як „Столична“.

— Чи ви впевнені в тому?

Тут оба підприємці відразу запевняють, що вони незвичайно вдоволені з того, що мали нагоду бачити у фабриці у Львові, що там обладнання якого не посоромилися б на Заході, а робітники працюють дуже фахово. Вони мають постійний безпосередній зв'язок із заводом, а його директор Іван Бойко приїжджає те пер тут до ЗСА, щоб все побачити на місці. Наші молоді підприємці мають, як довідуємося, договір на виключний продаж „Столової“ у північній гемісфері та будуть поширювати свій засяг реклами і продажу.

Нас цікавить практична сторона поширення горілки, бо знаємо як в Україні тепер важко із усіма засобами.

Показується, що „Столову“ перевозять через Ригу до Нью Йорку у великих дерев'яних барилках по 40 футів і вже шість таких приїхало безпечно на місце розподілу в Байон для Нью Джерсі і в Бруклін для Нью Йорку. Пляшки, які приходять у трьох вимірах, дистанють-

ся до Львова зі Словаччини і Росії, наліпки англійською мовою друкуються в ЗСА. Все це безперечно складне, але члени корпорації „Ukrainian International Spirits Co“ платять заводі відповідно до праці та в добрій валюті, а тому, що завод досі є державним і не має наміру перейти на приватний, частину із зарплати дістає державі і зараз годі нашим підприємцям, як нам розказують, задоволити усіх покупців. Тому важко її ще знайти на полицях крамниць з алькогольними напінками.

Але треба їх про що українську горілку питати, хоча може у деякого насувається сумнів чи це потрібне. Наші гості, що взяли за таке ризикове діло, інформують, що мають для продавців відповідне відео про „Столову“, а хто хоче знати, де можна її купити, хай телефонує на число (201) 784-8919.

1.75 Liters

IMPORTED

STOLOVA

100% Grain Neutral Spirits

40% ALCOHOL BY VOLUME (80 PROOF)

DISTILLED AND BOTTLED IN UKRAINE

UKRAINIAN VODKA

ВИСТАВКА БУЛА ВІДКРИТА

У дописі про виставку Трипільської культури, який появився в ч. 174 в першому реченні треба читати: „була відкрита для чужинських і українських глядачів“.

МІС-І-КАРПАТІ

120 Runnymede Rd., Toronto, Ont., M6S 2Y3, Can. Tel.: (416) 761-9105
Посилайте через нас:
- речові і харчові пакети
- гроші і листи, телеграми
- трактори, автомобілі
- товари для дому та інші.
По каталогу телефонуйте на номер:
1-800-262-7189
Шукаємо нових агентів, високі комісії!

ЛИЧАКІВСЬКИЙ ЦВІНТАР СХЕМА

Автор спеціального зйому А.С.Квятковський
Редактор І.С. Руденко
Художнє оформлення С.О. Шкільного

З друкарні „Поліграфкнига“, „Мапа ЛТД“, 1992 р.
Ціна 1.35 дол. з пересилкою
Личаківський некрополь — перлина Львова, цінна пам'ятка природи, історії та культури, пантеон видатних діячів історії та культури: від 1990 року — історико-культурний заповідник.

Можна придбати в книгарні „СВОБОДА“

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані доплатити 6% продажного податку.

УВАГА!

УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні повідомлення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА“

приймаються тільки до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

FUNERAL DIRECTORS



РЕДАГОПИС



ПЕРША КОМП'ЮТЕРНА ПРОГРАМА — ПОВНІСТЮ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Редагопис — це — ідеальна комп'ютерна програма для написання книг, статей, підручників, таблиць, діаграм, радіосхем, хемічних і математичних формул, макетування газет і журналів, накопичення обробки і систематизації самої різноманітної інформації, успішного ведення бізнесу. Редагопис має понад 20 різних шрифтів, може використовуватися в різних ділянках науки і економіки та на виробництві. Написаний дуже простою доступною мовою, розрахований на людей, що ніколи не працювали з комп'ютерами. Можна писати усіма мовами, котрі використовують кирилицю, латинську або грецьку азбуку.

ПОСТАЧАЄМО ПОВНУ УКРАЇНСЬКУ КОМП'ЮТЕРНУ СИСТЕМУ ТУТ І НА УКРАЇНІ.

B.S.E. INC.

8418 Vista Lane, Cleveland, OH. 44130, U.S.A.

Тел. і Факс: (216) 884-6716

Власник В. ХМІЛЯК